

Крок за кроком до своєї мети!

[П. Ніколенко]

#17 от 31.08.2006

Професор кафедри «Обробка металів тиском» Віталій Олексійович Євстратов дав таку характеристику магістру Володимиру Випирайлу (МТ-10а): «Це талановита людина. Він з відзнакою закінчив бакалаврат. Досконало володіє комп'ютером. Усі свої бакалаврські креслення виконав за допомогою «компасу» – відповідної програми. Не побоявся взяти дослідницьку тему – «Створення програмного комплексу для розрахунків параметрів пароповітряних штампувальних молотів». За час роботи над проектом Володимир виявив самостійність, наполегливість та настирливість, в хорошому сенсі слова. Взагалі він дуже цілеспрямована людина, зможе багато чого досягти у своїй праці».

...Володимир добре вчився у Харківській загальноосвітній школі № 140. Саме там він зацікавився радіоелектронікою, навіть займався у відповідному гуртку та планував вступати до ХІРЕ. Але хлопцю не сподобалася байдужість, з якою там зустрічали абітурієнтів – Володі довелося довго чекати, коли врешті решт у нього приймуть документи. Хлопцеві набридла черга та жаль було часу, що пролітав даремно, рішення з'явилося само по собі і – ноги самі понесли юнака до НТУ «ХПІ». Тут Володимир швидко записався на підготовчі курси, зацікавлено вчився, відвідував всі заняття, склав випускні іспити, вдало пройшов співбесіду та, нарешті, став студентом.

Пішли дуже цікаві, насичені роки, сповнені студентських радощів та незгод. Обрана спеціальність: «Устаткування для обробки металів тиском» вимагала відповідних зусиль. Та Володі дуже подобалося навчання. Підійшов час працювати над бакалаврською роботою. Тут він зробив все, як кажуть, з честю. Студентам було запропоновано ескіз деталі, а вони, в свою чергу, повинні були обрати устаткування для її виготовлення, зробити комплект креслень. Так Володимир працював над виготовленням шатуна для мотоциклетного двигуна. Бакалаврську роботу виконував під керівництвом професора Віктора Костянтиновича Лобанова, якому хлопець дуже вдячний за допомогу та детальні пояснення. На шляху до магістрату Володимира очікувало чергове випробування. У курсовому проєкті юнак зустрівся з трудомістким розрахунком. Володя поцікавився у свого керівника, чи не можна створити програму для швидшого розрахунку, та отримав на це дозвіл. В результаті удосконалення з'явився програмний продукт, завдяки якому стало можливим не тільки швидше робити розрахунок, а й ліквідувати всі можливі його помилки.

І ось, нарешті, магістерський проєкт. Спільно із професором Віталієм Олексійовичем Євстратовим, головним наставником Володі, був розроблений принципово новий вузол ущільнення штока пароповітряного штампувального молота, який не потребує щоденного обслуговування та, таким чином, сприяє великій економії енергоносія. Тобто, головної мети було досягнуто: витрати часу та матеріальні витрати зменшено! Це все дуже актуально, каже Володимир, бо пароповітряні молоти будуть використовуватися ще довго у авто- та мототехніці. Тепер стає можливим виробляти які завгодно металеві деталі з об'ємної

заготовки.

...Молода людина крокує у велике життя... У кожного свої амбіції та сподівання. Старий добрий політехнічний, як дорослий друг та колега, робить усе можливе, щоб випустити своїх вихованців добре підготованими до майбутньої праці. Володимир Випирайло назавжди запам'ятає свій випускний вечір, саме так, як він пам'ятає той, вже далекий, день вступу до університету. Володя вже працює в Українській виробничо-торговій компанії: тут дуже багато можливостей реалізувати знання з улюбленої спеціальності. Хлопець відчуває себе добре теоретично підготованим до майбутньої діяльності, а з практичного боку він буде продовжувати вчитися. Таким його виховав НТУ «ХПІ»...